

عنوان مقاله:

اعتبارسنجی نقد صدرا بر دلیل "مجموع ممکنات"

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت اسرا، دوره 5، شماره 4 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

نقیسه تحریرچی - دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا کهنسال - استادیار فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

یکی از براهین اثبات خدا که تا پیش از صدرالمتالهین معتبر شمرده می شد، دلیلی مبتنی بر مفهوم مجموعه ممکنات و نیاز آن به علتی ورای خود بود. ابن سینا این برهان را بیان کرده بود و شیخ اشراق آن را بی نیاز از ابطال تسلسل می دانست. بی نیازی این برهان از ابطال تسلسل، به آن اهمیت فراوان می داد؛ ولی ملاصدرا این دلیل را بدون ابطال تسلسل باطل پنداشت و به ضمیمه ابطال تسلسل، آن را برهان مستقلی ندانست. مقاله کنونی به تحقیق در باب این برهان و پاسخ به نقدهای صدرالمتالهین می پردازد؛ و در نهایت، این برهان را با نگرش مجموع به عنوان آینه سرایت حکم، معتبر می داند اگرچه نقدهای ملاصدرا بر کسانی وارد است که برای مجموع، وجودی ورای آحاد می پندارند.

کلمات کلیدی:

جمله، اجزا، علت فاعلی، علت مادی، تقدم شیء به نفس، عنوان مشیر به افراد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1399024>

